

ครูมืออาชีพยุคอาเซียน Professional Teacher to ASEAN

มยุรี ดั่งวงศ์^๑

บทคัดย่อ

ครู คือ ผู้นำทางจิตวิญญาณและกัลยาณมิตรที่มีความสำคัญในการสั่งสอนและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์มาทุกยุคทุกสมัย ครูในแต่ละยุคต้องอาศัยวิชาความรู้ที่ตนเองถนัดและสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับศิษย์เพียงเพื่อหวังว่าศิษย์จะนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพสุจริตและเป็นคนดีของสังคม ครูมืออาชีพในยุคอาเซียนต้องเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างมีประสิทธิภาพให้มีความพร้อมและเพิ่มศักยภาพการสอน สามารถถ่ายทอดความรู้ของตนเองให้แก่ศิษย์ในยุคอาเซียน

คำสำคัญ : ครูมืออาชีพ, อาเซียน

Abstract

A teacher is a spiritual leader and a good friend in teaching and transferring knowledge to students. Teachers in all ages taught and transferred their knowledge and skills to students in hoping they their students could become good members of society and earn their living. Professional teachers in the ASEAN age have to adjust their knowledge and teaching potential to students under the ASEAN criteria.

Keywords: Professional teacher, ASEAN.

^๑ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่.

บทนำ

ครูเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องจากผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงานผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานต้นสังกัดในการจัดการเรียนรู้หรือการจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๔ การพัฒนาตนการครองตนรวมถึงด้านการประสานงานชุมชนซึ่งเกียรติภูมิที่ได้รับนั้นย่อมเป็นคุณค่าทางจิตใจที่ประมาณราคามีได้โดยเฉพาะเมื่อครูแก่นำครูต้นแบบได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานความรู้ความสามารถในวิชาชีพตนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลต่างๆ ตลอดจนได้แนะนำช่วยเหลือเพื่อนครูอื่นๆ ตามความเชี่ยวชาญของตนก่อให้เกิดความมั่นใจในความรู้ความสามารถและศักยภาพของตนที่มีอยู่

จากพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับการศึกษาตอนหนึ่งว่า “นอกจากการศึกษาจะสอนให้คนเก่งแล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้ดีพร้อมกันไปด้วย ประเทศเราจึงจะได้คนที่มีคุณภาพ คือ ทั้งเก่ง ทั้งดี มาเป็นกำลังของบ้านเมือง ให้ความเก่งเป็นปัจจัยและพลังสำหรับสร้างสรรค์และให้ความดีเป็นปัจจัยเพื่อประดับประครองหนุนนำความเก่งให้เป็นไปในทางที่อำนวยประโยชน์อันพึงประสงค์” ดังนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และการจัดการศึกษาดังกล่าวจะต้องมีกระบวนการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม สอน ให้เกิดความเจริญงอกงามของบุคคล เพื่อสืบสานวัฒนธรรมของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ -

พ.ศ. ๒๕๔๙) ที่ได้กำหนดนโยบายเพื่อมุ่งพัฒนาคนและสังคมโดยรวม ๓ ด้าน คือ

๑) พัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

๒) พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่เข้มแข็ง และ

๓) พัฒนาสังคมให้เป็นสังคมคุณภาพ ในการพัฒนาคนให้เป็นคนดี มีลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออกมา เช่น มีวินัย ประหยัด มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ پاکเพียรขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต รักประเทศชาติ มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของคนอื่น มีความเสียสละ รักสิ่งแวดล้อมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติ ซึ่งสอดคล้องกับการตื่นตัวของสังคมไทยเรื่องการนำหลักคุณธรรมเข้ามาประกอบในการวางแผนพัฒนาประเทศ

ครู คือ ผู้สั่งสอนศิษย์ หรือ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ ซึ่งมีผู้กล่าวว่า “ครู” มาจากคำว่า ครู คะ-รุ ที่แปลว่า “หนัก” อันหมายถึง ความรับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนของครูนั้น นับเป็นภาระหน้าที่ที่หนักหนาสาหัสไม่น้อย กว่าคนๆหนึ่งจะเติบโตเป็นผู้มีความรู้ และเป็นคนดีของสังคม ผู้เป็น “ครู” จะต้องทุ่มเทแรงกายและแรงใจไม่น้อยไปกว่าพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดเลย ซึ่งในชีวิตของคนๆ หนึ่ง นอกเหนือไปจากพ่อแม่ซึ่งเปรียบเสมือน “ครูคนแรก” ของเราแล้ว การที่เด็กๆ จะดำรงชีพต่อไปได้ในสังคม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง “ครู” ที่จะประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ เพื่อปูพื้นฐานไปสู่หนทางทำมาหากินในภายภาคหน้าด้วย ดังนั้น “ครู” จึงเป็นบุคคลสำคัญที่เราทุกคนควรจะได้

แสดงความกตัญญูทเวทิตาต่อท่าน^๑ ครูจึงเป็นผู้ยกระดับความคิดและจิตวิญญาณของการเรียนรู้ของผู้เรียนให้คำนึงถึงความเป็นไทย

ครูมีอาชีพและอาชีพครูต่างกันอย่างไร

คำว่า “ครูอาชีพ” หมายถึง ครูที่เป็นครูด้วยใจรัก มีความพร้อมในทุก ๆ ด้านที่จะเป็นครู ประพฤติตัวดีวางตัวดี เอาใจใส่และดูแลศิษย์ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู

ส่วนคำว่า “อาชีพครู” คือ ครูที่ใช้วิชาความรู้ที่ร่ำเรียนมา เป็นเครื่องมือในการหาเลี้ยงชีพ ไม่ได้เป็นครูด้วยใจรัก หรือสมัครใจ ครูประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องเรียนวิชาชีพครู แค่สอนจบไปวันๆ หนึ่งก็พอแล้ว โดยไม่สนใจว่าศิษย์จะเข้าใจ หรือไม่เข้าใจก็ตาม ขอให้ได้เงินเดือนตามวิทยฐานะก็พอ

ในสังคมปัจจุบัน ภาวะวิกฤตคุณธรรม วัตถุนิยมพัฒนาไปอย่างรวดเร็วสวนทางกับจิตใจที่ลดต่ำลงเรื่อยๆ ในระยะหลังมักจะมีข่าวที่ไม่ดีบ้างเกี่ยวกับบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงข่าวเกี่ยวกับครูที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสม ทำให้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูที่ดีทั้งหลายได้รับผลกระทบจากการดูถูกดูแคลนจากสังคมเป็นอย่างมาก

เป็นไปได้หรือไม่ว่า ความประพฤติที่ไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นในวงการวิชาชีพครูเพราะในปัจจุบัน คนดี คนเก่ง ไม่เรียนครู คนเป็นครูด้วยแรงจูงใจในการเข้าสู่วิชาชีพที่ค่อนข้างต่ำไม่ศรัทธาต่อวิชาชีพครู จึงไม่สนใจรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นครูของตน อีกทั้งในวงการวิชาชีพครูเอง ระบบการพัฒนาบุคลากรยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ จึงไม่สามารถสร้างเสริมความเป็นครูอาชีพให้องกงามเข้มแข็งขึ้นในตัวครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ภูมิต้านทานต่อสภาพสังคมวัตถุนิยมที่วิกฤตคุณธรรมของคนใน

วงการจึงต่ำ ความสำคัญของประเด็นนี้ก็คือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้เรียน เพราะหากผู้เรียนมีครูที่เป็นแค่ผู้ยึดอาชีพครูเพียงเพื่อหาเลี้ยงชีพตนเองแล้ว อะไรจะเกิดขึ้นกับสังคมของชาติ

ลักษณะของครูมีอาชีพ

ครู มี อ อา ชี พ ต้อง มี ค วาม ร ู้ ความสามารถเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอนตามที่คาดหวังของสังคม ดังนี้

ก. สอนดี ประกอบด้วย

๑. จัดกระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

๒. จัดสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ความต้องการและตามสภาพของผู้เรียน

๓. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้คิด ปฏิบัติและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง

๔. จัด การ เรี ย น ร ู้ ที่ เน้ น ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรมและกระบวนการเรียนรู้

๕. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

๖. จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองจากเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ข. มีคุณธรรมและวินัย

๑. ปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูและจรรยาบรรณครู

๒. ปฏิบัติตามระเบียบ วินัย ข้าราชการครู

ค. ใฝ่ก้าวหน้าและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๑. พัฒนาตนเอง

๒. ศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนทักษะและมีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน

^๑ความหมายของครู, [ออนไลน์]

๓. พัฒนาการเรียนการสอน
 ๔. จัดกระบวนการเรียนรู้ที่บ่งชี้ว่า สอนดี อย่างต่อเนื่อง
 ๕. พัฒนาผู้เรียน
 ๖. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้ ดี เก่ง และมีสุข

โดยมีกระบวนการพัฒนาการสอนสู่ครูมืออาชีพ ๕ ขั้นตอน ได้แก่ ๑) ประเมินตนเองเพื่อตรวจสอบจุดเด่น-จุดด้อย ๒) พัฒนาความรู้ความสามารถรอบด้าน ๓) จัดการเรียนรู้สู่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ๔) สรุปลงงาน/แลกเปลี่ยนเรียนรู้และ ๕) เสนอผลงานสู่ความก้าวหน้าในวิชาชีพ

และครูมืออาชีพพึงประพฤติตามหลักปฏิบัติ โดยตั้งตนอยู่ในธรรม ๕ ประการ คือ ๑) จัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีขั้นตอนถูกลำดับ ๒) จับจุดสำคัญมาขยายให้เข้าใจเหตุผล ๓) ตั้งจิตเมตตาสอนด้วยความปรารถนาดี ๔) ไม่มีจิตเพ่งเล็ง มุ่งเห็นแก่อาภิส และ ๕) วางจิตตรงไม่กระทบตนและผู้อื่น

ครูมืออาชีพมี ๔ รู้ คือ รู้จัก รัก รู้จัก ให้ รู้ภัย รู้เสียสละ

ครูมืออาชีพมี ๕ ว. คือ วินัย วิชา วิธี วิจารณ์ญาณ เวลา

ครูมืออาชีพยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ ครู เป็นผู้ชี้ทางแห่งความรู้ครู ต้องเป็นนักเทคโนโลยี และครู ต้องรู้ภาษาอังกฤษ^๒

กล่าวได้ว่า ครูมืออาชีพต้องมีความรู้ รู้จักใช้เทคโนโลยีและมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ครุดีในมุมมองของพุทธศาสนา

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) กล่าวว่า ครูควรเดินตามปฏิปทาของพระพุทธเจ้า ผู้เป็นกัลยาณมิตรนั่นเองนี่คือจุดหรือตำแหน่ง

ของครูในกระบวนการของการศึกษา การที่จะเป็นกัลยาณมิตรอย่างแก่นั้นต้องได้ทั้งด้านธรรมและวินัย ได้แก่ ๑) ด้านธรรม คือ การเข้าถึงเนื้อตัวที่แท้ของการศึกษาที่เป็นธรรมตามความจริงของกฎธรรมชาติ ๒) ด้านวินัย คือ การสามารถจัดดำเนินการกระบวนการของการศึกษา ด้วยการใช้อย่างเหมาะสมทางวินัยมาจัดการระบบวิธีและแบบแผนเชิงปฏิบัติการในสังคมให้สำเร็จด้วยเทคนิคในการนำการสื่อสารเป็นต้น ผู้วิจัยสรุปว่าคุณภาพและมาตรฐานของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษานั้นจะต้องเป็นผู้ประกอบด้วยหลักธรรม ดังนี้

๑. ผู้สอนจะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติของพระพุทธเจ้าด้านพระปัญญาคุณ คือ ทศพลญาณอันเป็นพระญาณอันเป็นกำลังของพระตถาคตที่ทำให้พระองค์สามารถบันลือสีหนาทประกาศพระศาสนาได้มั่นคงในความหมายที่ผู้สอนทั่วไปพึงนำมาใช้ได้ ๑๐ ประการ ได้แก่

๑) ฐานาฐานญาณคือ ผู้สอนต้องมีความรู้เข้าใจในเนื้อหาและขอบเขตของกฎเกณฑ์และหลักการต่างๆที่เกี่ยวข้องและที่จะนำมาใช้ในการสอนอย่างชัดเจนตลอดจนรู้ขีดชั้นความสามารถของบุคคลที่มีพัฒนาการอยู่ในระดับต่างๆ

๒) กรรมวิปากญาณคือ ผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์เป็นอย่างดี

๓) สัพพัตถคามินีปฏิบัติญาณคือ ผู้สอนต้องรู้วิธีการและกลวิธีปฏิบัติต่างๆที่จะนำเข้าสู่เป้าหมายที่ต้องการ

๔) นานาธาตุญาณคือ ผู้สอนต้องมีความรู้ในวิชาสรีรวิทยาและจิตวิทยาอย่างน้อยให้ทราบองค์ประกอบต่างๆและการปฏิบัติหน้าที่ขององค์ประกอบเหล่านั้นในกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลและถ้าเป็นไปได้ควรมีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในทาง

^๒ ครู อ า ชี พ กั บ อ า ชี พ ครู , [ออนไลน์] <http://www.sobkroo.com> [๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ๒๕๕๘]

วิทยาศาสตร์เพื่อรู้จักสภาวะของสิ่งทั้งหลายและมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อสิ่งเหล่านั้นอันจะเป็นเครื่องเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

๕) นานาธิมุตติกญาณคือ ผู้สอนต้องรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านความโน้มเอียงแนวความสนใจและความถนัดโดยธรรมชาติ

๖) อินทรีย์ปโรปริยัตตญาณคือ ผู้สอนต้องรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลในระดับสติปัญญา ความสามารถพัฒนาการด้านต่างๆและความพร้อมที่จะเรียนรู้

๗) ฌานาทีสังกิเลสชาติญาณคือ ผู้สอนต้องรู้ปัจจัยต่างๆที่เป็นอุปสรรคหรือที่ส่งเสริมเพิ่มพูนผลสำเร็จของการเรียนรู้และการฝึกอบรมในระดับต่างๆพร้อมทั้งรู้จักใช้เทคนิคต่างๆ เข้าแก้ไขหรือส่งเสริมเพื่อนำการเรียนรู้และการฝึกอบรมให้ดำเนินก้าวหน้าไปด้วยดี

๘) ปุพเพนิวาसानุสสติญาณคือ ผู้สอนต้องรู้ประวัติพื้นเพเดิม และประสบการณ์ในอดีตของผู้เรียน

๙) จตุปปาตญาณคือ ผู้สอนต้องพิจารณาสังเกตผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนมีบทบาทอยู่ในชีวิตจริงภายในกลุ่มชนหรือสังคมผู้สอนต้องสามารถรู้เท่าทันและเข้าใจพฤติกรรมต่างๆที่ผู้เรียนแสดงออกในขณะนั้นว่า เป็นผู้มีปัญหาหรือไม่อย่างไร เป็นผู้มองเห็นสาเหตุแห่งปัญหานั้น และพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือแก้ไขได้ทันที

๑๐) อาสวักขยญาณคือ ผู้สอนต้องรู้ชัดเข้าใจแจ่มแจ้งและแน่ใจว่าผลสัมฤทธิ์ที่เป็นจุดหมายนั้นคืออะไรเป็นอย่างไร และตนเองสามารถกระทำผลสัมฤทธิ์นั้นให้เกิดขึ้นได้จริงด้วย

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้สอนที่จะต้อง มี คือ สติลาการสอน หรือเทคนิคการสอน โดยมีคุณลักษณะเรียกว่าเป็นสติลาในการสอน ๔ อย่าง อาจเรียกโดยย่อได้ว่า “แจ่มแจ้งจงใจหาญกล้ารา

เริง” หรือ “ชี้ชัดเชิญชวนคึกคักเบิกบาน”^๓ โดยครูผู้สอนอาจประยุกต์ใช้สติลาการสอนได้ดังนี้

๑) สันทสสนา การอธิบายให้เห็นชัดเจนแจ่มแจ้งเหมือนจูงมือไปดูเห็นกับตากล่าวคือ ครูผู้สอนแนะนำเด็กให้ทำความดี โดยชี้ว่าชีวิตที่ดีงาม^๔ การสอนให้เด็กต้องเรียนรู้ความจริงของโลกและชีวิตที่มีอยู่ทุกวี่ว^๕ การเป็นตัวกลางที่จะช่วยเชื่อมโยงผู้เรียนไปสู่การตระหนักรู้และปฏิบัติต่อความเป็นจริงของโลกและชีวิต^๖

๒) สมาทปนา การจงใจให้เห็นจริงด้วยชวนให้คล้อยตามจนต้องยอมรับและนำไปปฏิบัติกล่าวคือ ครูผู้สอนแนะนำเด็กที่เกิดศรัทธาในครูให้ทำความดีสร้างสรรค์สังคมการเปลี่ยนแปลงคนจากการที่มีแต่ชอบใจไม่ชอบใจ - ใจหมด ทั้งสิ่งที่ชอบใจและไม่ชอบใจสามารถชอบใจให้^๗ การพัฒนาความต้องการใหม่ให้เด็กต้องการรู้และต้องการทำ^๘

๓) สมุตเตชนา การเร้าใจให้แก่วักล้าบังเกิดกำลังใจปลุกให้มีอุตสาหะแข็ง

^๓.พระพรหมคุณาภรณ์.(ป.อ. ปยุตโต). รู้หลักก่อนแล้วศึกษาและสอนให้ได้ผล. (กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา, ๒๕๕๑), หน้า ๒๒๒.

^๔พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), แง่คิดข้อสังเกต เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๑), หน้า ๖-๗.

^๕พระเทพเวที ,(ประยูร ปยุตโต). หลักการศึกษาในพระพุทธศาสนา, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๑), หน้า ๗,

^๖พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต),ถึงเวลา มารื้อปรับระบบพัฒนาคนกันใหม่ , พิมพ์ครั้งที่ ๕. (กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๔๓), หน้า ๙๑-๙๒,

^๗พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต),โลกขึ้นสหัสวรรษใหม่ คนต้องเปลี่ยนแนวคิดใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๗. (กรุงเทพมหานคร: แอคทีฟพรีส, ๒๕๕๖), หน้า ๑๘.

^๘พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), ถึงเวลา มารื้อปรับระบบพัฒนาคนกันใหม่ , หน้า ๘๔.

ชั้นมันใจว่าจะทำให้สำเร็จได้ไม่หวั่นใจต่อความเหน็ดเหนื่อยยากกล่าวคือ ครูผู้สอนปลูกเร้ากระตุ้นให้มีการนำเสนอปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นการสอนให้เรียนรู้ปัญหาการกระตุ้นให้คิด หรือกระตุ้นให้เกิดพลังทางจิตใจ เช่น ปลูกเร้าคุณธรรมให้มีความเข้มแข็ง^๙

๔) สัมผัสหงสนา การขโลมใจให้ชุ่มชื่นร่าเริงเบิกบานฟังไม่เบื่อและเปี่ยมด้วยความหวังเพราะมองเห็นคุณประโยชน์ที่จะได้รับจากการปฏิบัติ กล่าวคือ ครูผู้สอนสร้างความสุขจัดตั้งในห้องเรียน หรือสร้างบรรยากาศการเรียนในชั้นอย่างมีความสุข โดยครูมีสื่อให้เด็กมีความสุข หรือมีความสุขจากการเรียน เพื่อให้พัฒนาจากปัจจัยภายนอกไปสู่ปัจจัยภายในคือ โยนิโสมนสสิการ^{๑๐}

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนนั้นมีหน้าที่หลักในการศึกษา ๒ อย่าง ได้แก่ ๑) สืบปทายก เป็นการถ่ายทอดหรือสืบทอดศิลปวิทยา ให้ความรู้วิชาการ ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์ ๒) กัลยาณมิตร เป็นการชี้แนะแนวทางดำเนินชีวิตที่ถูกต้องและทำให้เขาฝึกพัฒนาตนให้เจริญงอกงามจนถึงความสมบูรณ์^{๑๑} คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของครูคือ ความเป็นกัลยาณมิตร เพราะพระพุทธศาสนาถือว่าความสัมพันธ์ของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียนนั้นอยู่ในฐานะเป็นกัลยาณมิตร กล่าวคือเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำผู้เรียนให้ดำเนินก้าวหน้าไปในมรรคาแห่งการฝึกอบรมองค์คุณทั้ง

^๙พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), **ถึงเวลา มารื้อปรับระบบพัฒนาคนกันใหม่**, หน้า ๙๕.

^{๑๐}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), **พุทธธรรมกับการฝึกหัดครู**, (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ๒๕๕๑), หน้า ๑๓๓

^{๑๑}พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), **พุทธธรรมกับการฝึกหัดครู**, หน้า ๕๐.

นี้เป็นคุณลักษณะที่ผู้สอนหรือครูผู้มีความกรุณาโดยทั่วไป จะมีได้ไม่จำกัดเฉพาะพระพุทธเจ้าเท่านั้น^{๑๒} โดยองค์ความประพฤติ ๗ ประการที่จัดเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของครูหรือธรรม ๗ประการของกัลยาณมิตรได้แก่ ๑) น่ารัก ๒) น่าวางใจ ๓) น่าเจริญใจ ๔) รู้จักพูดหรือพูดเป็น ๕) รู้จักฟังหรือฟังเก่ง ๖) แกล้งเรื่องเล็กซึ่งได้ ๗) ไม่ชักจูงไปนอกเรื่อง^{๑๓} ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) ปิโย น่ารัก ครูเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ชวนให้เข้าหาครูผู้แนะนำควรต้องมีลักษณะที่ว่าเมื่อเด็กมีปัญหาเกิดความทุกข์ก็อยากเข้าไปหาหรือเข้าไปปรึกษาเพราะว่าผู้ที่มีปัญหาก็คิดหาที่ปรึกษาเมื่อเห็นผู้แนะนำที่มีคุณสมบัติดีแล้วก็อยากจะเข้าไปปรึกษาด้วย

๒) ครู น่าวางใจครูผู้แนะนำต้องมีลักษณะที่น่าไว้วางใจได้หนักแน่นน่าเคารพนับถือน่าเชื่อถือทำให้รู้สึกว่ามีภัยอันตรายอบอุ้มมั่นคงปลอดภัยควรเข้าไปขอคำปรึกษาได้

๓) ภาวนีโย น่าเจริญใจครูเป็นผู้บุคลิกท่าทางที่แสดงออกดูแล้วทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นผู้มีภูมิรู้ภูมิธรรมภูมิปัญญาสูงเป็นคนมีการศึกษาพัฒนาตนดีแล้วซึ่งผู้เข้าหาที่รู้สึกภูมิใจที่ได้เข้าไปใกล้ชิดและเห็นว่าควรยึดถือเป็นแบบอย่างคือชวนให้อยากปฏิบัติตาม

๔) วตตา รู้จักพูดหรือพูดเป็นข้อนี้เป็นลักษณะสำคัญมากสามข้อแรกนั้นเป็นบุคลิกภาพที่จะทำให้เกิดการปรึกษาและการแนะนำขึ้นโดยนำมาสู่การพบปะและการทำกิจกรรมอื่นๆผู้แนะนำควรนำวิธีใช้การเป็นนักพูดโดยเป็นผู้ช่วยให้เขาพูดจนกระทั่งทำให้เขาตอบ

^{๑๒}พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), **รุ่งอรุณของการศึกษาเบิกฟ้าแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน**, พิมพ์ครั้งที่ ๒. (กรุงเทพมหานคร: พิมพ์สวย, ๒๕๔๖), หน้า ๙๑

^{๑๓}พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), **พุทธศาสนากับการแนะนำ**, พิมพ์ครั้งที่ ๗. (กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ, ๒๕๔๕), หน้า ๔๑-๔๒,

ปัญหาของตนเองได้หากเขาหาคำตอบไม่ได้จริงๆ ครูควรมีวิธีการที่จะเสนอแนะให้เขาพบคำตอบได้ให้เห็นทางออกในการแก้ปัญหา

๕) วจนกขโม รู้จักฟังหรือฟังเก่งหมายถึงความเก่งในการฟังการจับเรื่องได้ไวและชัดเจน รวมถึงการมีความอดทนในการฟังอดทนต่อการรับฟังปัญหาอดทนต่อการระบายความทุกข์เพื่อจะได้รู้เหตุปัจจัยและคิดค้นวิธีการแก้ปัญหาโดยเฉพาะการรู้จักตัวผู้เรียนและปัญหาของผู้เรียนอย่างแท้จริงเช่นรู้ว่าทำอะไรบกพร่องอย่างไรจุดที่จะแก้ไขอยู่ตรงไหนเป็นต้น

๖) คมภิรมยจ กถ กตดา แกลง เรื่องลึกลับซึ่งได้เมื่อผู้เรียนมีปัญหาที่ยากหรือลึกลับซึ่งครูก็สามารถคลี่คลายให้เข้าใจได้เพราะในการศึกษาและในการแก้ปัญหา นั้น ครูจะต้องพบกับปมและเรื่องที่ยากหรือลึกลับซึ่งอยู่เรื่อยๆครูทำหน้าที่แนะแนวต้องสามารถอธิบายเนื้อหาเรื่องราวและคลี่คลายปมประเด็นต่างๆให้เห็นชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายปัญหาที่ซับซ้อนก็ต้องจับเอามาหรือหยิบยกออกมาพูดให้เห็นและอธิบายให้กระจ่างอันนี้เป็นความสามารถในการปฏิบัติของครู

๗) โนจภูฐานเน นิโยชเย ไม่ชักจูงไปในทางที่ผิดหรือนอกเรื่องครูจะต้องมีทิศทางที่ชัดเจนในการแนะแนวโดยมีเป้าหมายและนำไปสู่จุดหมายซึ่งจะแก้ปัญหาได้ด้วยวิธีที่ถูกต้องหากครูแนะแนวปฏิบัติไม่ถูกต้องออกนอกเรื่องราวหรือชักจูงไปในทางเสียหายโดยแนะนำผิดๆหรือแนะนำวิธีการที่ไม่ถูกต้องแล้ว แทนที่จะแก้ปัญหาได้ อาจกลายเป็นการสร้างปัญหาขึ้นอีก^{๑๔}

ความเป็นมาของประชาคมอาเซียน

ประเทศไทยเป็นผู้ริเริ่มในการจัดตั้งอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast

Asian Nations; ASEAN) ตามกรอบ "ปฏิญญากรุงเทพ" เมื่อวันที่ ๘ ส.ค.๒๕๑๐ โดยประเทศผู้ร่วมก่อตั้งอาเซียนประกอบด้วย ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ รวมทั้งเป็นประเทศหลักประเทศหนึ่งที่ร่วมจัดทำแผนงานการเพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้สำเร็จภายในปี พ.ศ.๒๕๕๘ (ค.ศ.๒๐๑๕) พร้อมสมาชิกที่เพิ่มเข้ามาใหม่ในภายหลัง ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม พม่า ลาว และกัมพูชา รวมเป็น ๑๐ ประเทศ โดยการลงนามรับรอง "ปฏิญญาชะอำ-หัวหิน" ในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑ มี.ค.๒๕๕๒ทั้งนี้ประชาคมที่ "อาเซียน" มุ่งเน้น มี ๓ ประการคือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political Security Community; APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community; AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community; ASCC)

จากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะขยายครอบคลุมในทุกด้านไม่ว่าจะเป็น สังคม เศรษฐกิจการเมือง แรงงาน การศึกษา อุตสาหกรรมภาคธุรกิจและศาสนา วัฒนธรรม ประเทศไทยจำต้องสร้างองค์ความรู้และวางยุทธศาสตร์เพื่อปรับตัวในทุกภาคส่วน ในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตเนื่องจากการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทรัพยากรบุคคล อย่างไรก็ตาม จากการประเมินผลเรื่องการรับรู้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกลับพบว่า คนไทยมีความรู้เรื่องอาเซียนอยู่อันดับที่ ๘ จากทั้งหมด ๑๐ ประเทศต่างจากประเทศลาวที่ประชาชนตื่นตัวเรื่องประชาคมอาเซียนอยู่ในอันดับ ๑ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันนี้ ลาวใช้ความตื่นตัวเรื่องการค้าเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนเป็นแรงผลักดันไปสู่การปรับยุทธศาสตร์ประเทศให้เป็นแลนด์ลิงก์ (Land Link) เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านโลจิสติกส์ของ

^{๑๔} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), พุทธศาสนากับการแนะแนว, หน้า ๔๒-๔๔.

อาเซียนสำหรับประเด็นด้านการศึกษา ได้มีหลักฐานปรากฏชัดว่า ผลการประเมินการศึกษาของประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่าการศึกษาของประเทศไทย อยู่ในเกณฑ์ ๓.๖ คะแนนจาก ๑๐ คะแนน ในขณะที่ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ลาว กัมพูชา และเวียดนามมีคะแนนในการประเมินการศึกษาสูงกว่าประเทศไทย^{๑๕} จากแนวคิดดังกล่าว ผลกระทบที่ตามมาคือ ครูต้องปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ของประเทศไทยรัฐบาลได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) บูรณาการแนวทางการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศในการร่วมผลักดันให้เกิดการสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ.๒๕๕๘ เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการเตรียมการรองรับผลกระทบและแผนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและใช้โอกาสจากความร่วมมือในอาเซียนเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนประกอบกับความตื่นตัวในการรับรู้เรื่องประชาคมอาเซียนที่มากขึ้นในทุกภาคส่วน

การเตรียมความพร้อมและใช้โอกาสจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียนและการเชื่อมโยงภายในภูมิภาคทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน กฎระเบียบและประชาชนจะเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศยกระดับคุณภาพชีวิตและสวัสดิการของ

ประชาชนที่ดีขึ้นรวมทั้งสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาค่าความขัดแย้งและความมั่นคงในรูปแบบต่างๆเป็นหลักการสำคัญที่นำมาซึ่งการกำหนดยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ภายใต้แนวทางการพัฒนา ๘ ยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยเป็นสมาชิก

ที่เข้มแข็งและสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนอาเซียนร่วมกัน”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้าง

ความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ การค้า และการลงทุนมีเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพภาคการผลิต บริการ การค้าและการลงทุน เพื่อรองรับการเปิดเสรีและใช้โอกาสจากการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม มีเป้าหมายให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมและประกันความเสี่ยง มีสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ที่ดีมั่นคงและปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ มีเป้าหมายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความเชื่อมโยงและมีขีดความสามารถในการรองรับ พร้อมทั้งมีกฎ ระเบียบที่อำนวยความสะดวกทั้งการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาอาเซียน รวมทั้งทักษะฝีมือและภาษากลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ ได้แก่ การศึกษาแรงงาน/ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่รัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนา

กฎหมาย กฎ และระเบียบ มีเป้าหมายในการปรับปรุงกฎหมายกฎ ระเบียบที่อำนวยความสะดวกการค้า การลงทุน และสอดคล้องกับพันธกรณีและข้อตกลงต่างๆ

^{๑๕}<http://www.enn.co.th/๒๕๕๘>

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน มีเป้าหมายให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นประชาคมอาเซียนโดยมีกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ ได้แก่ ภาคประชาชนภาคแรงงาน/ผู้ประกอบการ และภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การเสริมสร้างความมั่นคง มีเป้าหมายในการสร้างความร่วมมือ

ด้านการเมืองและความมั่นคงเพื่อนำไปสู่ภูมิภาคที่มีบรรทัดฐาน เอกภาพ และสันติภาพร่วมกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน มีเป้าหมายในการพัฒนาเมืองให้มีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงกับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวบริการ การลงทุน และการค้าชายแดน

ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558

ภาพยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘

แหล่งที่มา : เรียบเรียงจากเอกสารประกอบการประชุมประจำปี ๒๕๕๖ สศช. เอกสาร

ประกอบ : เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนประเทศ.

จากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทยประกอบด้วย การก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์และการทะลักเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตก มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสถาบันทางศาสนา เช่น ปัญหาการใช้ยาอย่างฟุ่มเฟือยของประชาชน ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดของประเทศไทยกลุ่มอาเซียนเนื่องจากเยาวชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจาก

สาเหตุ ปัญหาสังคม ครอบครัว การเงิน การขาดความเอาใจใส่ และอิทธิพลจากคนรอบข้าง รวมถึงความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ในขณะเดียวกันองค์กรทางพระพุทธศาสนา ก็มีปัญหาทางด้านการปกครองคณะสงฆ์ กล่าวคือ การบิณฑบาตของพระสงฆ์ขาดความสำรวมมีการ เรี่ยไรโดยไม่ได้รับอนุญาตการเที่ยวเร่ร่อนเพื่อหาลาภสักการะ การพิกค่างแรมตามบ้านเรือน การปัก

กลดในย่านชุมชนการนุ่งห่มไม่เรียบร้อย การเข้าร่วมพิธีสงฆ์โดยไม่ได้รับฎีกา การกล่าวถ้อยคำไม่เหมาะสมการตั้งสำนักทรง การพักอาศัยอยู่ในที่อโคจร การเล่นการพนัน การเสพยาเสพติด การดื่มสุรากล่อมความวุ่นวายในสถานที่ราชการ และอื่นๆ และเมื่อมีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พระภิกษุ สงฆ์ จากกลุ่มประเทศอาเซียนย่อมมีการเดินทางเข้าประเทศไทย

แนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ชัดเจนว่า ครูต้องพัฒนาตนเองเพื่อเป็นผู้นำทางด้านความรู้ ความสามารถและเพิ่มทักษะหลายด้าน โดยเฉพาะภาษาครูจำเป็นต้องเรียนรู้ให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

ครูมีอาชีพยุคอาเซียน

ครูมีอาชีพนั้นต้องมีความพร้อมในการปรับตัวเพื่อพัฒนาตนเอง จะต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครูคือต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีคุณธรรมของความเป็นครู คือ ๗ ประการเป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตและสิ่งที่สำคัญในการเสริมสร้างให้ครูเป็นครูมืออาชีพในยุคอาเซียน คือ ภาษา เทคโนโลยี และเทคนิคการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน ซึ่งผู้ที่จะเป็นครูมืออาชีพยุคอาเซียนนั้นจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับรู้ (Perception)

หมายถึง การที่ผู้เรียน “รับ” ข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ต่างๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย รวมทั้งจากผู้สอน โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ ตา หู จมูก ปากและผิวหนัง ซึ่งการรับรู้ของบุคคลจากประสาทสัมผัสพบว่ามีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ต่างกันจากน้อยไปมาก ซึ่งสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ ได้สรุปไว้ ดังนี้^๑

^๑สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ อ่างใน อารมณ์ ใจเที่ยง, หลักการสอน ฉบับปรับปรุง, พิมพ์

การเรียนรู้จากการอ่าน เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนรู้

การเรียนรู้จากการได้ยิน เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนรู้

การเรียนรู้จากการได้เห็น เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนรู้

การเรียนรู้จากการได้เห็นและได้ยิน เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

การเรียนรู้จากการได้พูดและได้ยิน เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

การเรียนรู้จากการได้พูดและได้ทำ เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

จึงกล่าวได้ว่า การจัดการการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ควรเป็นการจัดให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing) ของ จอห์น ดีวีย์ (John Dewey)

๒. การเข้าใจ (Comprehension)

หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถแปลความหมาย ตีความ หรือสรุปความสำคัญในสิ่งที่รับรู้ได้โดยเกิดการเชื่อมโยงประสบการณ์ หรือความรู้ใหม่กับ ความรู้เดิมสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่ง ต่าง ๆ ที่ตนเองรับรู้ และสามารถอธิบายโดยให้ เหตุผล

๓. การปรับเปลี่ยน (Transformation)

หมายถึง การที่ผู้เรียนนำความเข้าใจที่เกิดจากการ รับรู้มาสร้างแบบแผนพฤติกรรมของตนขึ้น เช่น ผู้เรียนรู้ว่าหนูเป็นพาหะนำโรค ก็จะไม่กล้าเข้า ใกล้ถึงแม้ผู้เรียนบางคนจะเป็นว่าลูกหนูเป็นสัตว์ที่ น่ารักก็ตาม

การเรียนรู้จึงเป็นการกระบวนการที่เกิดขึ้น ตามลำดับตั้งแต่การรับรู้ สร้างสรรค์ความเข้าใจ ต่อจากนั้นจึงนำมาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะ

ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, ๒๕๔๖), หน้า ๑๖.

กระทำหรือไม่กระทำเกี่ยวกับสิ่งที่เรารู้มา
ต่อไป

บทสรุป

ครูมีอาชีพครูเป็นผู้ที่มีอาชีพครูด้วย
ใจรัก มีความพร้อมในทุกๆ ด้านที่จะเป็นครู
ประพฤติตัวดี วางตัวดี เอาใจใส่และดูแลศิษย์
ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครูด้วย
คุณธรรมของครูตามหลักพุทธศาสนา คือ ปฏิบัติ
ตนเป็นครูตามคุณธรรม ๗ ประการ ได้แก่ น่ารัก
ครูเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ชวนให้เข้าหาครูน่าวางใจ

ครูผู้แนะนำต้องมีลักษณะที่น่าไว้วางใจน่าเจริญ
ใจ รู้จักพูดหรือพูดเป็น รู้จักฟังหรือฟังเก่ง แลก
เรื่องลึกซึ้งได้เมื่อผู้เรียนมีปัญหาที่ยากไม่ชักงไป
ในทางที่ผิด ครูธรรมเหล่านี้เป็นหลักธรรมพื้นฐาน
ที่ครูจะต้องประพฤติปฏิบัติและสิ่งเสริมให้ครูมี
ความโดดเด่นและมีเสน่ห์ในการดึงดูดนักเรียนให้
สนใจการเรียนรู้ได้ก็คือ เทคโนโลยีและภาษาอังกฤษ
ทั้ง ๒ อย่างนี้ช่วยให้ครูมีอาชีพในยุคอาเซียนมี
ความโดดเด่นและเป็นครูมีอาชีพในยุคประชาคม
อาเซียนอย่างสมบูรณ์แบบ

เอกสารอ้างอิง

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). **หลักการศึกษามหาวิทยาลัยในพระพุทธศาสนา**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๑.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), **แง่คิดข้อสังเกต เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ครู
สภาลาดพร้าว, ๒๕๔๑.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). **ถึงเวลา มารื้อปรับระบบพัฒนาคนกันใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ ๕.
กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๔๓.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). **พุทธศาสนากับการแนะแนว**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: กรม
วิชาการ, ๒๕๔๕.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). **รุ่งอรุณของการศึกษาเบิกฟ้าแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน**. พิมพ์ครั้งที่ ๒.
กรุงเทพมหานคร: พิมพ์สวย, ๒๕๔๖.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **พุทธธรรมกับการฝึกหัดครู**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อและ
สิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ๒๕๕๑.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). **โลกขึ้นสหัสวรรษใหม่ คนต้องเปลี่ยนแนวคิดใหม่**. พิมพ์ครั้งที่
๗. กรุงเทพมหานคร: แอคทีฟพริ้น, ๒๕๕๖.

พระพรหมคุณาภรณ์.(ป.อ. ปยุตโต). **ข้อคิดเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์
แก้วเจ้าจอม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ๒๕๕๑.

พระพรหมคุณาภรณ์.(ป.อ. ปยุตโต). **รู้หลักก่อนแล้วศึกษาและสอนให้ได้ผล**. กรุงเทพมหานคร:
ธรรมสภา, ๒๕๕๑.

สมศักดิ์ บุญปู. **พระสงฆ์กับการศึกษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
, ๒๕๕๔.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. **หลักการสอน ฉบับปรับปรุง**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์
, ๒๕๔๖.

ความหมายของครู, [ออนไลน์] แหล่งที่มา: kapook.com.[๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘]

ครูอาชีพกับอาชีพครู,[ออนไลน์]http://www.sobkroo.com [๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ๒๕๕๘]